

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

דער פויגל און די אייער

אויף די פייגל פון וועמען מיר דערציילן יעצט, זעצט זיך אויף אירע פארבליבענע אייער און עס קומען ארויס די פייגעלעך און דאן פליעט זיך מיט אירע ניי געבוירענע פייגעלעך און הייבט אן פייפן און קוויטשקען. אז די פייגעלעך וועלכע זענען געבוירן געווארן ביי די פֿרעמדע נעסטן הערן די קולות און דערקענען דאס קול פון די מאמע און קומען גלייך צו די פויגל פון וועמען זיי זענען באַמט געבוירן און גייען צוריק צו איר. דער נמשל קען מען אביסל פארשטיין ווער עס פארשטייט עפעס א רמז איבער דער גרויסער עסק פונעם הייליגן רבינ'ס פירונג מיט די מענטשן פון דער וועלט.

(חיי מוהר"ן תר"ג)

א שיינעם משל האט ר' נתן געהערט נאכזאגן פון רבי'ן. עס איז פארהאן אזא סארט פייגל, וואס לייגט גאר אסאך אייער, אז עס איז איר מער נישט מעגליך צו קענען זיצן אויף אירע אייגענע אייער, עס זאל ארויסקומען פון דעם פייגעלעך. האט דער אויפערשטער אריינגעלייגט אין איר א טבע, אז זי גייט שטילערהייט און ווארפט אריין אין פֿרעמדע נעסטן אירע אייער, זי גייט פון איין נעסט צום צווייטן אריינװארפן אן איי, ווען די מאמע פון די נעסט ווייסט גארנישט אז זי זיצט אויף א פֿרעמדע איי, ביז עס קומען ארויס פון זיי פייגעלעך.

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קְדְמוֹנֵיֹת

מַעֲשֵׂה ט' - פּוֹן דְּעַר חֲכָם מִיִּטְן תָּם (ז)

דְּרִי פִיר גְּרַאשֵׁן. און האָבן זיך גִּיהֵיסן גִּיבן עֶסן. האָט מען זיי גִּיגִיבן.

דְּעֵרוֹוִייל ווי זיי האָבן גִּיגֶעסן. האָבן זיי גִּישְׁמוּסֶט. און האָבן גִּישְׁפֶּעט פּוֹן דְּעם לִיגן און פּוֹן דְּעם טְעוֹת פּוֹן דְּעם **בַּעַל שָׁם**. (ווי די וועלט איז זיך טוּעֶה)

און דער גָּאר קַעכֶּער האָט גִּיהֶערט זייערע רִיד. האָט עס אים זייער פֿאַרדֶראָסן וואָרן דער **בַּעַל שָׁם** איז דָאַרט זייער חָשׁוּב גִּיווען.

האָט ער צו זיי גִּיזאַגט. עֶסֶט אַיך אָפּ וואָס איר האָט און גייט אַיך אַרויס פּוֹן דאַנעט.

נאָך דְּעם איז אָנגִיקוּמען אַהין. אַ זון פּוֹן דְּעם **בַּעַל שָׁם**. און זיי האָבן נאָך גִּישְׁפֶּעט פּוֹן דְּעם **בַּעַל שָׁם** דְּעם זון אין די אויגן. האָט זיי דער גָּאר קַעכֶּער אָנגִישְׁרִיגן נאָך וואָס זיי שְׁפֶּעטן פּוֹן דְּעם **בַּעַל שָׁם** דְּעם זון אין די אויגן.

ביז דער גָּאר קַעכֶּער. האָט זיי גִּישְׁלָאָגן גאַנץ שְׁטאַרק. און האָט זיי אַרויס גִּישְׁטוּפֶט פּוֹן זיין שְׁטוּב.

האָט עס זיי זייער פֿאַרדֶראָסן. האָבן זיי גִּיוואָלט זוכן אַ משְׁפֶּט אויף דְּעם וואָס ער האָט זיי גִּישְׁלָאָגן.

האָבן זיי זיך מִיִּשֵׁב גִּיווען. זיי וועלן גיין צו זייער **בַּעַל** הַבֵּית. וואָס זיי האָבן דָאַרט אָפּגִילִיגט זייערע פֿעקלעך. זיי זאלן מיט אים איין עצה האַלטן. ווי אַזוי זיי זאלן דערלאַנגען אַ משְׁפֶּט אויף דְּעם גָּאר קַעכֶּער וואָס ער האָט זיי גִּישְׁלָאָגן.

זענען זיי גִּיגאַנגען און האָבן זייער **בַּעַל** הַבֵּית דָּאס דערצייילט אַז דער גָּאר קַעכֶּער האָט זי זייער גִּישְׁלָאָגן. האָט ער זיי גִּיפֶרעגט. פֿאַרוואָס. האָבן זיי אים דערצייילט. ווייל זיי האָבן גִּירעט אויף דְּעם **בַּעַל שָׁם**.

האָט זיי דער **בַּעַל** הַבֵּית גִּיעֵנפֶּערט. סְע איז אַוּוּדאָי קיין יוֹשֶׁר ניט אַז מען זאל שְׁלָאָגן מענשן. לושְׁמִיר איר האָט

זענען זיי אַזוי אויסן גִּיווען אויף דער וועלט ביז סְע איז אויסגִיקוּמען. אַז זיי זענען גִיקוּמען צו דער שְׁטאַט וואָס דָאַרט וואוינט דער מִינִיסְטֶער הַנְּל (דֵהיינו דער תָּם זיין חֶבֶר פּוֹן דְּעם חֲכָם פֿנ"ל)

און דָאַרט אין דער שְׁטאַט איז גִּיווען איין אַמְתִּיר **בַּעַל שָׁם**. און דער **בַּעַל שָׁם** איז זייער חָשׁוּב גִּיווען. וואָרין ער האָט גִיטאַן ווילדע זאַכִין בְּאַמֶּת און אָפּילו צווישן די שְׁרֹוֹת איז ער גִּיווען אַ מְפּוֹרָסֶם און איז ביי זיי חָשׁוּב גִּיווען.

און די חֲכָמִים זענען גִיקוּמען אין דער שְׁטאַט אַרִיין. און זיי זענען אַרום גִיגאַנגען. און זענען אָנגִיקוּמען פֿאַר דער שְׁטוּב פּוֹן דְּעם **בַּעַל שָׁם** האָבן זיי גִיזעהן סְע שְׁטִיט דָאַרט אַסאַך וועגעליך מיט חוליים. פֿערציג אָבער פּוּפֶציג.

האָט דער חֲכָם גִימיינט. אַז דָאַרט וואוינט אַ דָאַקטאָר. האָט ער גִּיוואָלט צו אים אַרִיין גיין. מחמת ער איז זיך אויף גִּיווען איין גְרוֹיסער דָאַקטאָר. האָט ער גִּיוואָלט אַרִיין גיין. ער זאל זיך מיט אים דערקענען.

האָט ער גִפֿרעגט ווער וואוינט דא. האָט מען אים גִיעֵנפֶּערט. אַ **בַּעַל שָׁם**. האָט ער גִיטאַן אַ גְרוֹיס גִילעכְטער. און האָט גִיזאַגט צום אַנדערן (דֵהיינו צום חֲכָם דער שְׁלִיחַ) דָּאס איז נאָך אַ לִיגן און אַ נאַרִישְׁקִיט. דָּאס איז נאָך מער נאַרִישְׁקִיט איידער דער טְעוֹת פּוֹן דְּעם מְלֶךְ. בְּרוּדער אַיך וועל דיר דערצייילן דָּאס פֿאַלשְׁקִיט. ווי אַזוי די וועלט איז אין טְעוֹת און אַזוי אַליגן.

דְּעֵרוֹוִייל זענען זיי הוּנְגֶעריק גִּיווען. האָבן זיי ביי זיך נאָך גִיפּוֹנען דְּרִי פִיר גְּרַאשֵׁן. זענען זיי גִיגאַנגען אין דער גָּאר קַעך אַרִיין. און דָאַרט קֶרִיגט מען עסן אָפּילו פֿאַר

אַבער גאר ניט רעכט גיטאן. נאך וואס האט איר גירעט אויף דעם בעל שם. ווארן דער בעל שם איז דא זייער חשוב. האבן זיי גיזעהן אז ער איז אויף אין טעות.

זענען זיי פון אים אַוועק גיגאנגען. און זענען גיגאנגען צום פּקיד. און דער פּקיד איז גיווען א גוי. האבן זיי אים דערציילט די מעשה אז מען האט זיי גישלאגען.

האט ער גיפרעגט. פאר וואס. האבן זיי גיזאגט. ווייל זיי האבן גירעט אויף דעם בעל שם. האט זיי דער פּקיד אויף גיהרגעט גישלאגן. און האט זיי ארויס גישטופט.

זענען זיי פון אים אַוועק גיגאנגען. און זענען גיגאנגען צו איין העכערן וואס האט צו שאפן. און האבן אלץ ניט גיפועלט קיין משפט.

און זענען אזוי אלץ גיגאנגען פון איינעם צום אנדערן. אלע מאל צו איין העכערן (און האבן אלץ ניט גיפועלט נאר מען האט זיי גוט גישלאגן אלע מאל)

ביז זיי זענען גיקומען פאר דעם מיניסטער (דאס איז גיווען דער תם פנ"ל) און דארט פאר דעם מיניסטער זענען גישטאנען וואכן. האט מען גימעלדעוועט פאר דעם מיניסטער. אז א מענש באדארף צו אים. האט ער גיהייסן אז ער זאל אריין גיין.

איז דער חכם גיקומען פאר דעם מיניסטער ווי ער איז אריין גיקומען. האט אים דער מיניסטער תיכף דערקענט אז דאס איז דער חכם זיין חבר. און דער חכם האט אים ניט דערקענט. מחמת ער איז היינט אין אזוי גדולה.

האט תיכף דער מיניסטער אנגיהויבן צו אים צו ריידן. און ער האט צו אים גיזאגט: זעה. צום וואס. מיין תמימות. האט מייך גיפראכט צו אזוי איין גדולה. און צו וואס. זיין חכמה. האט דיך גיפראכט.

האט זיך דער חכם אנגירופן און האט גיזאגט. אז דו ביסט דאס. מיין חבר דער תם. דערפון וועלן מיר שפעטער שמוסן.

לעת עתה. גיב מיר א משפט. נאך וואס מען האט מייך גישלאגן. פּרעגט ער אים. פאר וואס האט מען דיך גישלאגן. ענפערט ער אים. האט ווייל איך האב גירעט אויף דעם בעל שם. וואס ער איז א ליגנער. און דאס איז גאר א שווינדל.

רופט זיך אן דער תם דער מיניסטער צו אים. נאך האלסטו דיך אין זיינע חכמות. זעה דו האסט גיזאגט. אז דו קאנסט אויף מיינעם קומען גאר גרינג. און איך וועל אויף זיינעם נישט קאנען קומען היינט זעה. אז איך בין אויף זיינעם שוין לאנג גיקומען. (ווארן דער תם איז זיך שוין גיווען א גרויסער חכם אויף פנ"ל) און דו ביסט נאך ניט גיקומען אויף מיינעם.

און איך זעה אז דאס איז שווערער. אז דו זאלסט קומען אויף מיין תמימות.

און פון דעסט וועגן פארט. ווייל דער תם דער מיניסטער האט אים גיקענט פון לאנג אז ער איז אמאל גרויס גיווען. האט ער אים גיהייסן גיבן קליידער אז מען זאל אים אן טאן. און האט אים גיבעטן אז ער זאל מיט אים עסן.

בשעת עסן. האבן זיי אנגיהויבן צו שמוסן. האט אנגיהויבן דער חכם אים צו דרינגען זיין (ניירישע) דעה אז סע איז גאר קיין מלך ניט דא.

האט אויף אים דער תם דער מיניסטער א גישריי גיטאן. וואס זאגסטו. איך אליין האב זיך גיזעהן דעם מלך.

ענפערט אים דער חכם מיט גילעכטער. דו וויסט אליין אז דאס איז גיווען דער מלך. דו קענסט אים. דו האסט גיקענט זיין טאטן זיין זיידן אז זיי זענען גיווען מלכים. פון וואנעט ווייסטו אז דאס איז גיווען דער מלך. מענשן האבן דיר גיזאגט אז דאס איז דער מלך. זיי האבן דיך אפגינירט.

האט דאס דער תם זייער פארדראסן. אויף דעם וואס ער לייקנט אין דעם מלך.

לאמיר זיין פאר הערן

די ניינטע מעשה - דער חכם און דער תם (7)

- א. וואס האט זיי דער גאר קעכער געטאן נאך ווען דער זון פון דער בעל שם איז אריין געקומען?
 ער האט זיי געשלאגן גאנץ שטארק.
 ער האט זיי ארויס געשטופט פון זיין שטוב.
 ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ב. וואס האט דער פקיד (דער גוי) געטאן פאר די חכמים אויף דעם וואס זיי האבן גערעדט אויפן בעל שם?
 ער האט זיי געשלאגן גאנץ שטארק.
 ער האט זיי ארויס געשטופט פון זיין שטוב.
 ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ג. וואס האט דער תם (דער מיניסטיר) געזאגט צום חכם ווען ער איז געקומען צו אים?
 זעה צו וואס מיין תמימות האט מיך געבראכט צו אזא גדולה.
 זעה צו וואס דיין חכמה האט דיך געבראכט.
 ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ד. וואס לערנסטו זיך דערווייל פון די מעשה?
 אז תמימות ברענגט א מענטשן צו אזא גדולה.
 אז חכמות ברענגט א מענטשן צו עניות.

- א. צו וועלכע שטאט זענען די חכמים אן געקומען אין זייער וועג?
 אין די שטאט וואס דער חכם איז געבוירן
 אין די שטאט וואס דער תם וואוינט דארט.
 אין די שטאט וואס דער מלך וואוינט דארט.
- ב. וואס האבן די חכמים געזען אין פארנט פון דער בעל שם'ס שטוב?
 גרויסע הייליגע צדיקים.
 דער תם האט דארטן געווארט אויף אים.
 אסאך וועגעלעך מיט חולים.
- ג. פארוואס האט דער חכם געוואלט אריין גיין צו דעם בעל שם?
 ווייל ער האט געוואלט א ברכה פון צדיק.
 ווייל ער האט געוואלט מוכיח זיין פארן בעל שם אז עס איז נישטא קיין מלך אויף דער וועלט.
 ווייל ער האט געמיינט אז דארט וואוינט א דאקטער, און ער האט געוואלט זיך מיט אים דערקענען.
- ד. וואס האבן די חכמים געטאן אין גאר קעד (בית התבשיל)?
 זיי האבן געשפעט פן דעם אז עס איז דא א מלך.
 זיי האבן געשפעט פן דעם בעל שם.
 זיי האבן געבעטן אסאך עסן.
- ה. וואס האט זיי געזאגט דער גאר קעכער?
 זיי זאלן שנעל ארויס גיין פון גאר קעד.
 עסט איך אפ און גייט ארויס פון דאנט.
 מען טאר נישט רעדן אינמיטן עסן.

- י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 יא
 נ"י
 א חלק

מיין תמימות. האט מיר גיבראכט צו אזוי איין גדולה

טיפער געטראכט

אוואו זעט מען ביי די מעשה אז דער תם האט רחמנות געהאט אויפן חכם, - און אוואו זעט מען ביי די פרעדיגע וואכן אז דער חכם האט רחמנות געהאט אויפן תם ?

מה היה ההבדל בין מה שעשה הבעל גאר קעך לחכמים - לבין מה שעשה הפקיד העכו"ם לחכמים ?

תשובות אויף די מעשה פון דער חכם מיטן תם (6)

וועלכע מידה האט דעם חכם זיך געפירט כדי צו באווייזן אז עס איז נישטא קיין מלך (ח"ו)? אש"ל ע"פ פסוק

וויפל מאל האט דער חכם מוכיח געווען אז עס איז נישטא קיין מלך (ח"ו)? אש"ל